

vereffeningsprocedure fraude voordoet, wordt deze vaak gepleegd vanuit eigen winstbejag, ten kosten van derden (meestal schuldeisers).

Helaas lijden sommige individuen aan de geestelijke afwijking om op slinkse wijze aan elke regel trachten te ontsnappen. Het is de vindingrijkheid van fraudeurs die het de fraudebestrijders enorm moeilijk maakt om in hun opdracht te slagen. Moderne criminelen bedienen zich immers van bataljons aan malafide economen, juristen en boekhoudkundige experts die de onvolmaaktheden in de meest complexe regelgeving weten te vinden om deze daarna te misbruiken teneinde enig financieel voordeel voor zichzelf en hun opdrachtgever te bewerkstelligen. Experts die hun kennis op dergelijke wijze misbruiken mogen uiteraard niet buiten schot blijven. Maar het spreekt ook voor zich dat fraudeurs pas tegen de lamp kunnen lopen wanneer er een lamp hangt; en dat zij pas afgeschrikt zullen worden wanneer de lamp gloeit en warm is. Daarom is er een vanzelfsprekende maar uiterst belangrijke taak weggelegd voor de wetgever. Wanneer wetgeving overhaast en ondoordacht wordt opgesteld en in sneltempo door het parlement gejaagd, kan het niet verbazen dat sommige wetten tegenstrijdigheden bevatten, voor interpretatie vatbaar zijn of ronduit indruisen tegen hogere rechtsnormen waardoor het fraudeurs vaak al te makkelijk wordt gemaakt hun criminele doelstellingen te realiseren.

Het is uiteraard niet de bedoeling om in dit werk allerlei verschillende mogelijke fraudetechnieken uit de doeken te doen, maar integendeel burgerrechtelijke technieken aan te rijken die fraude tijdens de vereffening van een vennootschap kunnen bemoeilijken of tegengaan. De wet van 2 juni 2006, die voorlopig het eindpunt is van de wetgevende initiatieven in het vennootschapsrecht, bevat ongetwijfeld de belangrijkste burgerrechtelijke technieken die eventuele fraude tijdens de vereffening van vennootschappen trachten te bestrijden. Zo biedt de invoering van een controle door de rechtbank van koophandel meer waarborgen inzake de persoon van de vereffenaar, kan de periodieke overmaking van de stand van de vereffening al te langdurige vereffeningen terugdringen en biedt het akkoord vanwege de rechtbank met het plan voor de verdeling van activa een bepaalde vorm van bescherming voor de schuldeisers. Het vereffeningsdossier verhoogt zeker ook de transparantie. Naast deze vennootschapsrechtelijke technieken, voorzien verschillende wetteksten uit diverse rechtstakken ook in technieken die aangewend kunnen worden teneinde verschillende vormen van fraude bij vereffeningen te bestrijden. In wat volgt zullen een aantal van deze burgerrechtelijke technieken uitgebreid besproken worden. Om de zaken overzichtelijk te houden worden er eerst een aantal algemene technieken besproken om dan over te gaan naar specifieke technieken opgenomen in Titel IX van het Wetboek van Vennootschappen. Af en toe zal de vergelijking worden gemaakt tussen de (vrijwillige) vereffening van een vennootschapsvermogen en de (gedwongen) vereffening van een faillissementsboedel. Ook de nieuwe wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen kan in dit werk niet geheel onbesproken blijven. Aangezien het onderwerp van deze masterproef nogal ruim is